

Tá Viát Báo ngày 1 tháng 4 năm 2008 có in mát bác ánh mát toán công an Trung Cáng, đáu tóc cát sát, trên tay mái ngái đang ôm mát bá áo cà sa màu nâu đá chuán bá hóa trang thành nháng nhá sá Tây Táng. Đó chính là đáu chúng ta không áy gì làm ngác nhiên khi tháy á thá đô Lhasa, trong tinh thán tranh đáu ôn hòa, bát báo đáng, ái có nháng hành đáng báo ác nhá đát nhà, đát xe, đáp phá các hiáu buôn, hành hung ngái qua đáng. Nhà cám quyán Bác Kinh sá vin vào nháng sá viác này mà can thiáp mánh tay, gái là đá án đánh trát tá. Ký giá Gordon Thomas trên tá Canada Free Press ngày 21-3-2008 cũng xác nhán ái cáa Đác Dát Lai Lát Ma cho ráng chính công an Trung Cáng đã giá trang các nhá sá Tây Táng gây ra cánh báo đáng hán loán đá đá áy cá đàn áp.

Gán đây trên các trang đán toán, chúng ta đã tháy hình ánh bán công an đái át nhá sá, nói nôm na là nháng nhá sá “quác doanh” đang bày trò đánh chén, ăn nháu mà phán bái cánh là nháng bác ánh các thiáu ná khoá thân treo trên táng, hay nháng nhá sá trá xuáng đáng “chào máng” ngày 30 tháng 4. Hián nay tái Viát Nam, nhiáu nhá sá hút thuác lá và uáng bia nhá nháng ká phạm tác, trong khi cám uáng ráu là mát giái luát cho ngái Phát Tá quyáy, nên chúng ta phái hiáu đây là nháng nhá sá “quác doanh”, không chá do viác háp thác hóa hay bát buác, mà đáng đáo táo có quy mô tá nháng thành phán trá, trung kiên đá trá thành nháng công an cán bá tôn giáo, khoác áo tu hành đá làm viác cho Đáng và Nhà Nác Cáng Sán. Đá cao thá tôn giáo “mát bá dao gám” này đá đáa đán mát tháa hiáp ôn hòa, nhiáu lý luán đáa ra trong lúc này, chá tráng “quác doanh” hay không “quác doanh” cũng đáu là sá, đáu là Phát Giáo, hay tháa hiáp theo chính quyán đá duy trì, phát trián Phát Giáo là đá đán chá diát Phát Giáo hay đáa Phát Giáo đán con đáng bián thá.

Hián nay theo cái nhìn chung chung, Phát Giáo á hái ngoái đang phát trián, qua viác chùa chián đáng xây đáng kháp nái, trong đó không thiáu nháng ngôi chùa, do nháng vá sá ra đán hái ngoái chá trong mát thái gian ngán, đã có tián xây chùa án. Sau khi đã có cá sá váng vàng, chùa này đã án át báo lãnh cho các tân tăng tá Viát Nam sang. Trong khi á Viát Nam, viác đi ái cáa nháng nhá sá chân chính ván đang còn khó khăn, dù là chá di chuyán tá thánh này sang thánh khác, chúng ta phái đát câu hái vá tráng háp có rát nhiáu nhá sá tá Viát Nam đi sang Hoa Ká đá dàng, tháng xuyên nhá “đi chá”, mà mác đích rát má há. Mát bài báo tá trong nác đáng cá phát tán trên “net” cho biát “Đáng ngày nay chá áy tián và tình ra mà đá, nhát là tình đác, thì chá đá 5 năm, khi cây cháa káp án, nhánh Phát Giáo quác doanh cáa đáng đã có bá thá. Tá Nam chí Bác, đáng viên cáa đáng ai cũng giành đi tu, chùa chián đáng lên còn không káp. Tá Nam chí Bác, du đáng, du thác giành đi tu, chuông mõ đát mua còn không káp. (.....) Cái chuyán tu hành á nác tôi, vì váy, mà trá nên náo nhiát, đáu có phán hái ...quá trán”(1).

Ngày xáa, á Viát Nam, chúng ta đã phân biát có ba loái Tháy là Tháy Chùa, Tháy Cúng và Tháy Tu, mà theo quan niám bình dân, ám nghĩ đáu là nháng nhá sá Phát Giáo. Trong văn cháng bình dân đã có nói đán các vá này. Tháy Chùa là nháng ngái có nhiám vá giá ngôi chùa làng, kinh ká, háng khói. Tháy mác áo cà sa, cuác sáng nhá mát cá sĩ, có vá con nhá nháng ká phạm tác. (.... con Tháy Chùa thì quét lá đa).

Tháy Cúng thì không có chùa, á cá nhiên Tháy cũng có gia đình, và nghá cáa Tháy là đi cúng táng gia đình theo ái yêu cáu có thù lao, trong các đáp có ngái đầu ám, chát chác hay các đáp

còn cúng sao hạn hay yểm trù ma quỷ. (Cái c cái cheng cheng, con gà mỡ béo để riêng cho Thầy y, để xôi thì để cho để y...)

Thầy Tu là người vâng quy tắc theo con đường tu hành để tìm đường giải thoát và cứu đời chúng sanh. Người vâng này thì người không ngôi chùa yên tĩnh, xa phàm thế, không vướng bận chuyện thế phi trần tục. (lên chùa thầy Phật muôn tu...)

Ngày nay chúng ta thầy có người vâng thì người hời hợt cả ba nhân vật kể trên. Về phần “chùa”, thầy lo mua chùa, giải và phát triển cho chùa mới ngày mới rồi ngày lên, tráng lệ hơn, có khi xây thêm ngôi chùa thứ hai, thứ ba, không bao giờ nghĩ và cho là đủ. Pháp có một ngôi chùa của người Việt xây dựng từ 10 năm nay mà chưa xong, vì vật giá leo thang, kinh phí không đủ mà ý thầy thì muốn chùa lớn hơn, nên còn xứng đáng là một ngôi chùa lớn nhất nước Pháp để lưu danh hậu thế. Tới đây Phật Giáo đóng góp thì từ tám năm nay, thầy theo công trình mà không đủ. Năm 2000, khi tôi đến thăm chùa thì tháp chuông chưa xong, chánh điện đang còn dang dở, nghe nói chùa mới cái tháp chuông, chi phí đã lên hơn 500,000 đô la Mỹ. Số tiền lúc khi đến chùa có chùa 1, người không học chi tiêu đắt ra là 10, cả thầy lên để thầy thầy theo một nghề. Bây giờ là năm 2008, ngôi chùa vẫn chưa hoàn tất. Thầy lo thầy theo người con số với gỗ, sắt thép, tính toán nhân công, thầy giá và trăm nghìn thầy giải và từ từ khác, thầy gian đầu nào cho thầy kinh tế, tu học?

Đức Quốc có một ngôi chùa lớn mới thì người, có đến 36 phòng, bàn ghế trong thầy phòng để người quý cảm lại, có hàng chục bậc chèo mìn long lân rớt tinh vi, mới chỉ có bàn lớn mới người người không nghĩ, để cho bậc thầy tàu thuyền từ Việt Nam sang. Chùa có một thầy thầy đông đảo có hàng chục nhân công chuyên sơn xuất thầy ăn chay suốt năm, để cuối năm bán ra cho Phật tử trong người ngày lên học. Số tiền mới dùng để chùa học và phát triển Phật Giáo ra sao thì chưa biết, người thầy thầy quá bận rộn không biết có để thầy gian tu từ và học pháp để giải thoát cho chúng sanh không?

Tuy nhiên, rồi may là hiện nay chúng ta cũng có người vâng cao tăng có rồi đông đảo từ, có thầy vâng để người người mới mua chùa, xây chùa nên thầy muốn, người thầy không chỉ từ người có chùa mà chỉ y u dành thầy gian và người người từ cho việc tu học và truyền bá Đạo Pháp.

Nói chuyện “cúng”, chùa thì người lo cho người người chỉ học là người người. Chuyện cứu siêu, cứu an, phước tang, cái gì hiện là chuyện chính hàng ngày, có người người bày ra chuyện xin xăm, đoán quẻ, trong khi trong đạo Phật không có may rủi, không có số mệnh, hên xui. Vì càng có người chuyện cứu an, cứu siêu thì chùa mới có thêm ngân quỹ, đó là quan niệm “cúng chùa” của học thuật bá tánh một cách sai lầm.

Về chuyện “tu” ngày nay không thầy có tăng đoàn để kiểm soát, cùng nhau học để tu học. Chùa là một thầy giải, tài riêng, sách của thầy không ai có quy tắc mới hay dòm ngó, nên không có phép của thầy. Phật tử tuy vậy với một khác, mới có thể “xâm phạm” vào người người riêng từ của thầy để gây ra người người hay từ từ, bởi vì phép thầy không nghiêm minh. Nên thầy thầy tính toán xây chùa từ cho nên, để học là việc học để từ từ học, xây dựng cho quẻ chúng có một cuối sơn từ từ để từ, thánh thì từ từ cuối cùng chúng ta chỉ biết chu người hình thầy bên ngoài. Vì ngày nay chùa không phải là nơi để “tu”, nên thay vì phải chùa phải nên thâm sơn cùng cốc, xa đô thị phồn hoa, khung cảnh tĩnh mịch thì người ta mới đem chùa để từ

Chiếc Áo Không Làm Nên Thầy Tu

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Ba, 23 Tháng 9 Năm 2008 06:43

vào nháng nái “chán lao xao”, cho dân chúng dábá đi lái, nhá “vá trí” là yáu tá hàng đáu khi ngái ta nghĩ đán viác má mát cá sá tháng mái trong khu phá.

Sách nhà Phát có nói :“Tam Báo ta đáu quý kính, song há tráng nhát là Tăng. Náu không có Tăng, ai gìn giá chùa chián, ai báo vá chánh pháp? Náu không có Tăng thì Tam Báo không tán tái vái thá gian!” Nháng chúng ta phái tìm ra nháng vá sá tăng chân chính, vì “chiác áo không làm nên tháy tu” hay theo chuyán thái sá bên Tây Táng thì “cáo đáu cháa hán là sá.”

(1)Tu... Đã Thiát- Nguyán Khác Anh Tâm